Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVI, seria II-a nr. 3588 | 4 PAGINI – 20 BANI | Duminică 27 noiembrie 1960

Citiți

Pag. 2-a:

Din duminică în duminică

Mașini agricole peste plan

Hotărîți să contribuie într-o măsură mereu mai mare la extinderea mecanizării lucrărilor în agricultură, muncitorii, inginerii și tehnicienii din industria constructoare de mașini agricole au depășit planul pe primele 10 luni cu 3 la sută la producția globală și cu 2 la sută la producția-marfă. A sporit producția de tractoare, pluguri purtate prevăzute cu comenzi hidraulice, cultivatoare, cositoare, grape pentru tractor etc.

Constructorii de mașini de la Uzinele „Vasile Roaită" din Capitală și cei de la Uzinele „7 Noiembrie" din Craiova, de pildă, au realizat anul acesta, peste plan, 100 de semănători universale și 91 semănători de porumb. De asemenea, metalurgiștii de la Uzinele „Semănătoarea" au livrat peste plan 132 de combine cerealiere.

(Agerpres)

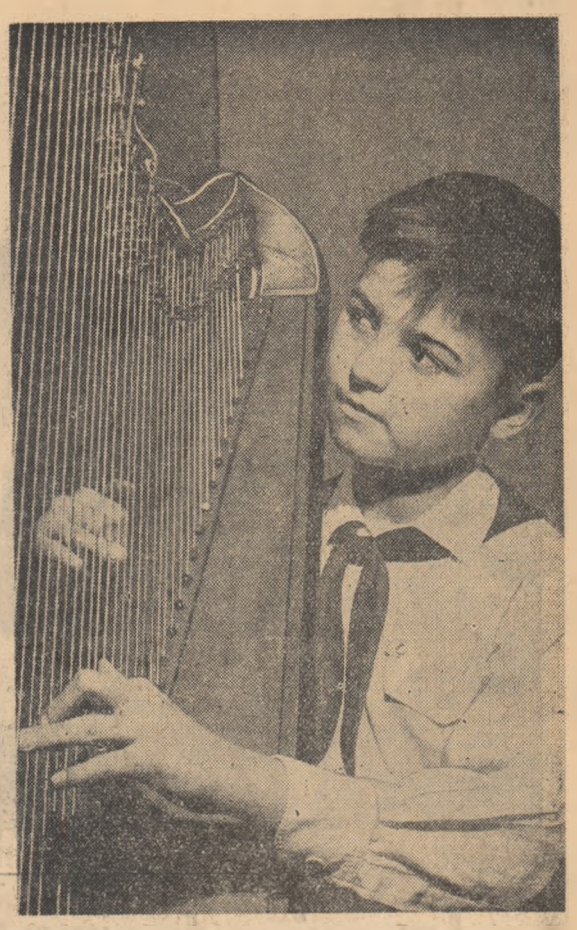

Pionierul Ion Ivan, fiu de colectivist din comuna Frumușani, raionul Vidra, elev fruntaș în clasa a VII-a a Școlii medii de muzică de 12 ani din Capitală, exersînd la harpă.

Foto : AGERPRES

Brigada de producție de tineret nr. 1 de la Uzinele „Termotehnica" din București, condusă de tov. Rusnac Iaromir, a primit de curînd steagul de brigadă fruntașă pe raion. În ziua de 25 noiembrie brigada a primit și Diploma de onoare a comitetului orășenesc U.T.M. pentru merite deosebite în muncă.

Foto : N. STELORIAN

Situația arăturilor adînci

Arăturile adînci, lucrare de bază pentru sporirea recoltelor la culturile ce se însămînțează în primăvară, au fost executate pe 2.745.000 hectare, ceea ce reprezintă 70 la sută din suprafața prevăzută. În unele regiuni ca Suceava, Craiova, Galați, în care muncile au fost mai bine organizate și mijloacele mecanizate au lucrat mai intens, această lucrare a fost efectuată în proporție de peste 90 la sută. Continuă, de asemenea, transportul și incorporatul îngrășămintelor în sol, treierișul trifolienelor, plantările de pomi fructiferi, iar în ultima vreme a început pregătirea utilajelor pentru stropirea pomilor în timpul iernii.

Ministerul Agriculturii apreciază că rezultatele obținute în executarea arăturilor adînci, îndeosebi în regiunile Cluj, Ploești, Iași, Oradea, București și Baia Mare, sînt sub posibilitățile de care dispun aceste regiuni. Chiar și în condițiile mai puțin favorabile din toamna aceasta și în aceste regiuni prin folosirea din plin a tractoarelor puteau fi arate pînă acum aproape toate suprafețele prevăzute.

Asigurarea unor sporuri cît mai mari de porumb, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr etc. care se însămînțează în primăvară, impune concentrarea în fiecare zi bună de lucru a tuturor mijloacelor pentru îndeplinirea integrală a planului de arături, efectuarea de lucrări de bună calitate și incorporarea în sol a unor cantități cît mai mari de îngrășăminte.

(Agerpres)

Steaua de codru

de Dan Deșliu

Seara, ca o lupoaică fumurie
se furișează-n pădure :
și fără stele – se vede că știe
drumul la vale, peste ripele sure.

Eu, însă, m-aș pierde în codrul tomnatic,
ca bărcuța-n ocean,
ca o gîză-n eter,
de n-ar sticli în față – luceafăr singuratic,
un lămpaș de miner...

Arată-mi calea, frate Emilian !

Îmi place să-ți văd umbra înaltă
jucînd peste arbori și stînci detunate !
M-aș duce așa, cu tine laolaltă,
prin mohorîta nopții cetate,
pe ploaie, pe vifor, fără habar,
dincolo de al șaptelea munte,
la năzdrăvanii cu-n ochi în frunte,
și acela – de jar...

Mă uit la tine – și mi se pare
că-i muntele-ntreg în mișcare,
că piatra răsuflă și lemnul șoptește
ceva de demult,
doar de voi înțeles...
Eu tac și ascult
și privesc mai ales
umbra ta, coborînd haiducește...
Îmi place să te știu înainte,
luminîndu-mi cărarea cu vechiul lămpaș,
rătăcitor luceafăr singuratic
printre molizi și brazi și păltinași...

Mă uit și azi în codrul adînc, cu luare-aminte
parcă aștept o umbră și-o rază aurie
să bată, la ceasul acesta noptatic,
aici, pe hîrtie.

Personalități de frunte la al II-lea Concurs și Festival internațional „George Enescu"

La secretariatul Comitetului de organizare a celui de-al II-lea Concurs și Festival internațional „George Enescu" s-au primit numeroase scrisori de răspuns din partea unor personalități ale vieții muzicale din lumea întreagă, invitate să ia parte la aceste manifestări muzicale.

Cunoscutul dirijor englez John Barbirolli, care a fost oaspetele țării noastre și la primul Festival „George Enescu", a acceptat să facă parte din juriul Concursului pentru vioară și să dirijeze unele concerte în cadrul celui de-al II-lea festival.

Printre reputații pedagogi muzicali ce și-au anunțat participarea la Concursul și Festivalul „G. Enescu" se află și **Yvonne Astruc** (Franța), care în scrisoarea de răspuns adresată Comitetului de organizare spune, printre altele : **„Am fost extrem de fericită primind invitația de a face parte din juriul celui de-al II-lea Concurs internațional „George Enescu" și vă mulțumesc. Primesc cu entuziasm să vin din nou în țara dv. și este de prisos să vă mai spun cu cîtă emoție voi lua parte și de această dată la minunatele manifestări despre care păstrez o amintire de neuitat".**

Anunțîndu-și participarea la manifestările de la București, cunoscutul critic muzical **Jacques Feschotte**, directorul Școlii normale de muzică din Paris, scrie : **„Păstrez cu neclintită fidelitate amintirea marelui muzician George Enescu, care m-a onorat cu prietenia sa. Accept onoarea pe care mi-o faceți de a fi membru în juriul concursului internațional care îi poartă numele"**

Numeroase mari personalități muzicale de peste hotare au răspuns afirmativ la invitația de a face parte din cele trei jurii ale concursului. Pînă în prezent au acceptat să facă parte din juriul pentru vioară : **Leonid Kogan** (U.R.S.S.), **John Barbirolli** (Anglia), **Henri Gagnebin** (Elveția), **Herman Sitner** (Austria), din juriul pentru pian : **Leopold Stokowski** (S.U.A.), **Pavel Serebriakov** (U.R.S.S.), **Annie Fischer** (R. P. Ungară), **Nadia Boulanger** (Franța), **Jean Absil** (Belgia), **Halina Czerny Stefanska** (R. P. Polonă), din juriul pentru canto : **Paul Robeson** (S.U.A.), **Ivan Petrov** (U.R.S.S.), **Lotte Schone** (Franța), **Dimităr Uzunov** (R. P. Bulgaria), **Eva Bandrowska** (R. P. Polonă) și alții.

Comitetul de organizare a Concursului întreține o bogată corespondență cu tineri pianiști, violoniști, cîntăreți din diferite colțuri ale lumii. Peste 70 de tineri artiști s-au interesat de condițiile de participare la concurs, au solicitat formulare de înscriere, partituri ale lucrărilor obligatorii de compozitori romîni, prevăzute de regulamentul Concursului și alte informații privind organizarea acestui important eveniment din viața muzicală a anului viitor.

(Agerpres)

Succese ale muncitorilor forestieri din regiunea Craiova

Întreprinderile forestiere din regiunea Craiova au fost dotate cu noi mașini și utilaje. Ca urmare, indicii de mecanizare a operațiilor de doborîre și fasonare a arborilor au crescut cu peste 4 la sută față de plan, iar la scosul și apropiatul lemnului, cu mai mult de 6 la sută. Pe această bază a fost obținută, peste plan, o producție în valoare de peste 9 milioane lei. Rezultate mai bune au obținut colectivele întreprinderilor forestiere Caracal și Novaci, care au îndeplinit planul pe întregul an cu două luni mai devreme.

Muncitorii forestieri se preocupă totodată de mai buna utilizare a masei lemnoase. Colectivul întreprinderii forestiere Caracal, de pildă, a îmbunătățit indicele de utilizare a lemnului de fag, stejar și alte esențe tari, fapt care a dus la creșterea beneficiului întreprinderii față de plan cu aproape 150.000 lei.

(Agerpres)

Iee de plopi în Copșa Mică.

Foto : S. ȘTEINER

Examinator: Moș Gerilă

LA „MASA ROTUNDĂ A PRODUSELOR" UN INTERESANT CONCURS „CINE ȘTIE, CÎȘTIGĂ"

Zilele trecute la „masa rotundă a produselor" poștașul a adus un răvaș dintr-un îndepărtat sat al țării. Răvașul a trecut din mînă în mînă, „masa rotundă" a dezbătut problema, a deliberat și a hotărît să se organizeze un concurs „Cine știe, cîștigă". Moș Gerilă a fost chemat urgent printr-o telegramă, ca fiind cel mai competent să conducă un asemenea concurs. Vestea s-a răspîndit ca fulgerul. Concurs ! Mare concurs ! Concurenții, copii de pretutindeni venind din creșe, cămine și școli, iată-i adunați, la un loc, în ziua concursului, roșii în obraji de emoție, foindu-se de nerăbdare. Se vedea că abia așteptaseră concursul. Erau și oameni mai mari, mai serioși printre cei mici, și erau și ei emoționați. Concursul despre care-i vorba nu era de loc o...jucărie.

O lovitură de gong. Lumina s-a stins și în razele puternice ale reflectorului, într-o sanie trasă de doi bidivii năzdrăvani, a apărut ...Moș Gerilă. Ceva mai bătrîn ca-n alți ani, dar cu aceeași voce domoală, îndrăgită de copii, el a spus :

— Bine v-am găsit, copii. Am venit ceva mai devreme. În sacul meu am adus... Da nu vă spun ce, trebuie să ghiciți voi.

— Jucării — strigară în cor copiii.

— Da, da, jucării, dar și... întrebări. Nu veți primi jucăriile dacă nu veți ști să răspundeți la întrebările pe care vi le pun. Iată prima întrebare :

— Cine știe ce jucărie e asta ? Și Moș Gerilă ridică în văzul tuturor o jucărie.

— Hai, curaj.

O fetiță blondă, cu o fundă cocoțată în vîrful moțului, se duse pe scenă și se ridică în vîrful piciorușelor ca s-ajungă la microfon.

— Asta este, adică așa mi-a spus mama ieri la magazin, că

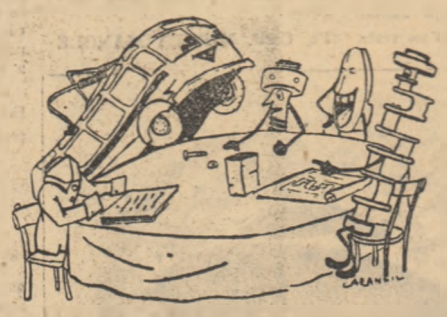

e o păpușă. Dar eu, Moș Gerilă, ca să fiu sinceră cu tine, nu cred că e o păpușă. Uite ce ochi uriți are și ce umflate îi sînt urechile. Eu știu că păpușile sînt frumoase. Asta e o păpușă urîtă.

— Bravo, Mioara, ai ghicit. Este o păpușă urîtă. Dar știți voi cine a adus păpușa asta în magazin ?

— Un zmeu, strigă un glas pițigăiat.

— Muma pădurii, spuse altul.

— N-ați ghicit, să vă spun eu.

Moș Gerilă ridică păpușa, care, așa cum era, părea jumulită și păruită de o ființă fără suflet. Pe cap avea o crestătură, un picior era mai scurt, degetele erau ciupite la vîrfuri, rochia ponosită, urîtă.

— Păpușa vine de la I.I.S. „Ardeleanca" din Arad.

În ochii Mioarei apărură lacrimi.

— Ei, na, de ce plîngi ? Pentru răspunsul tău, iaca, moșul îți dăruiește un urs.

— Moș Gerilă, nu-l vreau. Zău nu-l vreau. Ai văzut matale un urs galben ? Tata spune că urșii sînt albi, maro. Așa sînt și în cărțile de povești... nu-mi place.

— Bine, bine, Mioara, dacă nu vrei ursul, îl trimitem înapoi la Întreprinderea de Industrie Locală „Flamura Roșie" din Botoșani și îți dau în schimb o rachetă.

— De ce mă păcălești, Moș Gerilă ? Asta zici matale că-i rachetă ? Asta seamănă cu vaporul care merge sub apă sau cu un avion. Nu, nu-mi

(Continuare în pag. 3-a)

LIDIA POPESCU

A căzut prima zăpadă.

Foto : A. BERGMAN

COMUNICAT

La 26 noiembrie 1960 a avut loc la București o reunlune a Secretariatului Consiliului Mondial al Păcii cu participarea unor secretari ai mișcărilor naționale din Europa.

Reunlunea a discutat problema campaniei pentru dezarmarea generală și totală în Europa și în special dezvoltarea activităților împotriva remilitarizării Germaniei occidentale și pentru securitate în Europa.

O tînără ne cere sfatul

Să discutăm despre tineret educație răspundere

Margareta Niculescu, o tînără din București, ne cere sprijinul. Ea se află acum într-un impas. De aceea a pus mîna pe condei și ne-a scris. Ne cere s-o înțelegem, s-o ajutăm.

Iată despre ce e vorba.

Acum patru ani, Margareta a cunoscut un tînăr, de profesie inginer. Părea un om serios, așezat, politicos și cumsecade. Margareta nu-l cunoscuse întîmplător. Totul fusese aranjat. Aranjaseră „vederea" niște cunoștințe, în deplină înțelegere cu părinții săi. Aceștia, văzîndu-și fata ajunsă la 20 de ani, s-au gîndit că a sosit vremea s-o mărite. L-au văzut și ei pe tînăr, l-au întrebat ce salariu are, au fost încîntați de manierele sale elegante, de felul respectuos în care se purta cu ei și au hotărît că acesta ar fi soțul cel mai potrivit pentru fiica lor.

— E inginer, are o situație... Mărită-te cu el, au îndemnat-o el pe fată.

— Bine, dar nu-l cunosc aproape deloc. Nu-l iubesc.

— Cum adică nu-l iubești ? Îți displace ?

— Nu, nu-mi displace, e drăguț, arată bine, e politicos, dar asta nu-i de-ajuns ca să-l iau de soț.

— Trebuie să-l iei. E un om cu situație. Toate fetele fug după ingineri și tu faci mofturi.

Silită de părinți, Margareta s-a căsătorit cu el la numai două luni după ce-l văzuse prima oară. Pur și simplu nici nu știa ce fel de om e cel pe care și-l luase de soț. A aflat asta însă într-o zi, cînd, curînd după nuntă, la ea a venit cineva. Era o tînără de aceeași vîrstă cu ea.

— În curînd voi deveni mamă, i-a spus aceasta Margaretei. Tatăl viitorului meu copil este soțul dumitale. Am fost colegi de facultate. Mi-a promis că se va căsători cu mine. Între timp mi-a spus că pleacă la București, într-un schimb de experiență, pentru o lună de zile, că să fiu fără grijă, că ne vom căsători cînd se va întoarce. Între timp am aflat adevărul. S-a căsătorit cu dumneata. Știu de ce-a făcut asta. Ca să obțină buletin de București.

Margareta s-a cutremurat. Soțul ei, omul de care-și legase viața, era un ticălos. Margareta n-a putut firește, continua căsnicia cu un individ de o asemenea teapă. La numai trei luni de la căsătorie a avut loc divorțul.

De atunci au trecut doi ani. Între timp, Margareta a cunoscut un alt băiat. Vreme de aproape doi ani, de cînd sînt prieteni, ei s-au cunoscut îndeaproape. Acesta e un om simplu, cinstit, care o iubește sincer și o prețuiește. Îl prețuiește și-l iubește și ea. Cei doi vor să se căsătorească. Dar tînărul acesta nu este inginer. E muncitor. Și, din această pricină, părinții Margaretei s-au opus acestei căsătorii.

— N-are nici o situație, cum te poți căsători cu un asemenea om ? Lași un inginer pentru un simplu muncitor ?

Între timp a apărut fostul soț al Margaretei. El a discutat cu părinții ei.

— Sînt liber, le-a spus el. Fata cu care am fost încurcat a avut într-adevăr un copil, l-a născut, dar pe urmă a murit. Așa că, acum nu mai am nici o obligație față de ea. Sînt liber. Vreau să mă recăsătoresc cu Margareta.

Părinții au fost de acord. Deși cunosc ce fel de om e acesta, ei acceptă totuși compromisul. Acum încearcă iar s-o silească pe Margareta să-l ia de soț. Și asta numai din stupidul considerent că acesta e inginer și că are o... situație.

Margareta se află într-un mare impas. Ce să facă ? Să-și asculte părinții și să-și calce pe inimă, părăsind pe omul pe care-l iubește, ca să se recăsătorească cu un om pe care-l cunoaște ca pe un ticălos, care contractează această căsătorie numai din interes ? Pe bună dreptate ea ne întreabă : „Au oare dreptul părinții mei să-mi hotărască singuri viitorul, fericirea ? Oare sînt obligată să le ascult cuvîntul, deși văd că ei au o concepție retrogradă, învechită despre căsătorie, care nu corespunde convingerilor mele cele mai sincere ? Cum să-i conving că nu au cîtuși de puțin dreptate ? De ce să iau un ticălos, numai pentru că e inginer și că, chipurile, ar avea o „situație". Oare omul cu care doresc să mă căsătoresc sincer fiind muncitor și nu inginer, nu merită toată stima și dragostea mea ? N-aș fi demnă de tot disprețul dacă m-aș duce și i-aș spune că nu mă căsătoresc cu el, ci cu altul, din singurul motiv că acela e inginer, iar el nu ? Oare după asta trebuie să se conducă o fată cînd își alege omul cu care își va clădi fericirea personală, cu care va trăi întreaga viață – după titlul și „situația" pe care o are acesta ?"

La toate aceste întrebări, dragi cititori, Margareta așteaptă răspunsul vostru.

ION BAIEȘU

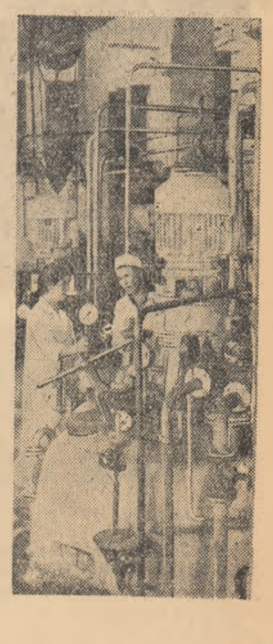

În hala de fermentație a streptomicinei a Fabricii de penicilină din Iași.

Foto : AGERPRES

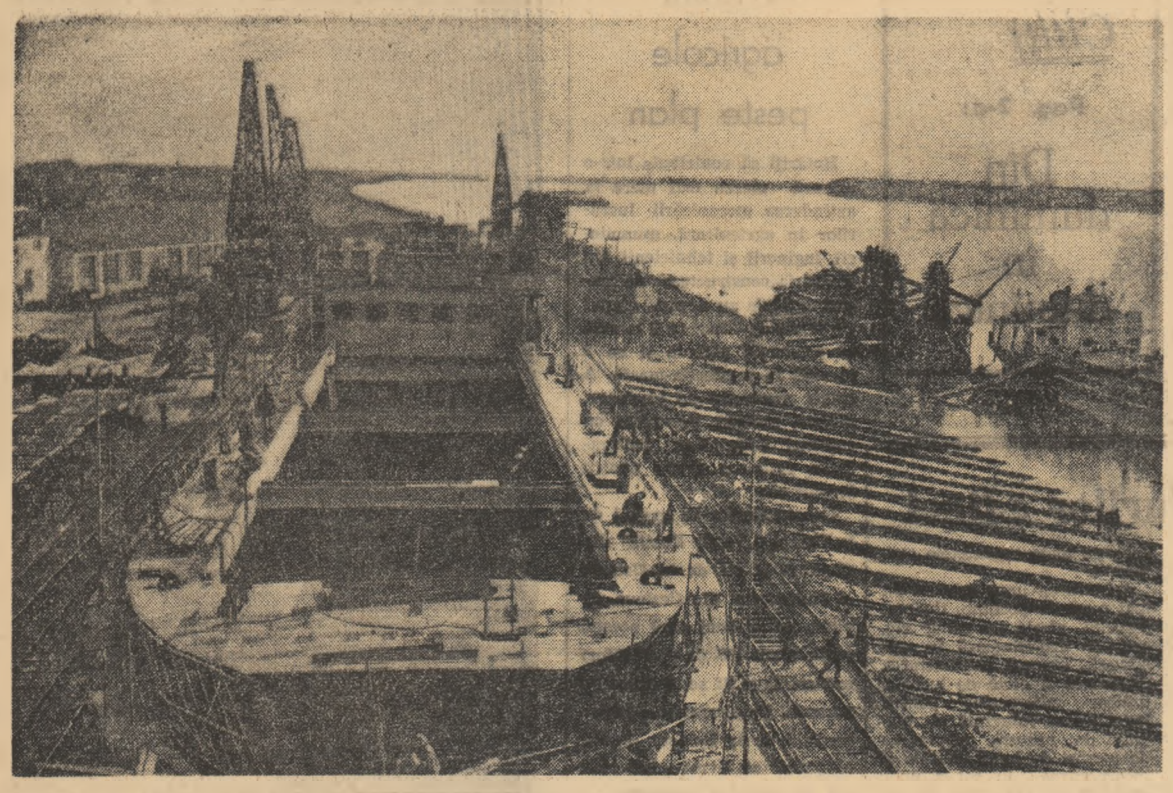

Vedere generală a Șantierelor navale Oltenița.

Foto : A. VIERU

Interviu despre sănătate

Principiul de bază al științei medicale moderne susține că este mai ușor să previi o boală decît s-o vindeci. Dar pentru a preveni îmbolnăvirile, trebuie să cunoaștem cauzele cele mai frecvente care le produc. Cu alte cuvinte, care sînt principalii dușmani ai sănătății noastre ?

În scopul identificării acestor „inamici" ne-am adresat cîtorva specialiști din diferite compartimente ale cercetării medicale.

Acad. prof. dr. A. Kreindler
director al Institutului de Neurologie al Academiei R.P.R.

Mă voi referi în mod special la principalii dușmani ai sănătății mintale. Cercetările noastre ne-au arătat că viața dezordonată, munca nerațională sînt dintre cele mai dese cauze ale asteniei nervoase și ale altor tulburări psihice. Munca pe care o facem trebuie să fie ordonată, chibzuită, bine gîndită și să nu se transforme într-o hărțuială continuă. Ziua de muncă trebuie bine planificată, trebuie să știm ce vom face în tot cursul zilei, să lucrăm fără grabă excesivă și mai ales cu interes, cu dragoste, cu convingere.

Întrebuințarea rațională a orelor de odihnă are o mare importanță pentru a feri organismul de oboseală. Alternarea justă între preocupările intelectuale și ocupațiile fizice prezintă însemnătate pentru sănătatea organismului. O întrebuințare rațională a timpului liber o constituie și practicarea exercițiilor fizice în aer liber. Ele dau posibilitatea unei „odihne active" cu adevărat reconfortante.

Măsurile pentru păstrarea unei bune sănătăți trebuie luate din vreme. Un mod de viață rațional și armonios al tineretului, contribuie astfel în cea mai mare măsură la realizarea vechiului și mereu actualului aforism latin „mens sana in corpore sano" (minte sănătoasă în corp sănătos).

Dr. Leon V. Ion
medic primar, directorul Stației de Salvare a Capitalei

Din experiența Stației de Salvare a Capitalei reiese faptul paradoxal că de cele mai multe ori omul însuși este „dușmanul" propriei sale sănătăți. Într-adevăr cauza celor mai frecvente accidente o constituie nepăsarea sau neglijența accidentaților față de normele obișnuite de păstrare a sănătății. Am putea da o sumedenie de exemple care confirmă acest lucru. Ne vom rezuma însă să punem „la zid" cele mai importante cauze care duc la accidente, uneori dintre cele mai grave.

Ele sînt după constatările noastre cinci: 1, Nerespectarea normelor de circulație din partea conducătorilor de mijloace de locomoție mecanizate („boala vitezei" etc); 2, Nerespectarea aceloraşi reguli de către pietoni (o statistică a accidentelor de circulație produse în Capitală în ultimele 6 luni arată că în peste 50 la sută din cazuri vinovați sînt pietonii care merg pe străzi contrar normelor de circulație); 3, Consumul exagerat de alcool (comentariile sînt de prisos !); 4, Neglijența în timpul procesului de muncă, nerespectarea regulamentelor pentru protecția muncii; 5, Lipsa de grijă a unor cetățeni în manipularea agenților fizici și chimici din gospodării (foc, lumină electrică, substanțe caustice etc.).

Am dori ca această listă laconică să dea puțin de gîndit „împricinaților" care pierd din vedere adevărul elementar că „sănătatea noastră este în primul rînd, în mîinile noastre".

Prof. dr. Marin Valculescu
director la Clinica de boli contagioase „Colentina"

Consider că unii dintre cei mai mari dușmani ai sănătății sînt cei... invizibili. Am numit astfel lumea microscopică a microbilor și virusurilor, care ne pîndesc ori de cîte ori nu sîntem înarmați împotriva lor.

Or, cele mai eficace arme împotriva microbilor sînt, pe lîngă igienă, și vaccinările. Aș vrea de aceea să insist puțin asupra acestui scut de nădejde împotriva multor boli infecțioase, pe care, din nefericire, mulți îl disprețuiesc.

După cum se știe, în urma vaccinării se produc în organism substanțe de apărare, se creează adică o stare de imunitate (de rezistență) împotriva bolii respective. Un om vaccinat împotriva unei boli nu se va molipsi de această boală sau dacă se îmbolnăvește va face o formă ușoară.

Rezultatele bune ale vaccinărilor sînt astăzi bine dovedite. Bunăoară, dacă în prezent nimenea nu se mai îmbolnăvește la noi de variolă (vărsat), acest lucru se datorește vaccinării antivariolice, al cărei semn îl purtăm cu toții pe braț. Rezultate foarte bune au fost de asemenea obținute în urma vaccinării antipoliomielitice. Numărul îmbolnăvirilor de poliomielită a scăzut în ultimii ani aproape la zero. În difterie, datorită vaccinărilor, îmbolnăvirile în Capitală au scăzut în decurs de 10 ani de aproape 12 ori.

Cifre asemănătoare se pot da cu privire la tetanos, febră tifoidă și multe alte boli infecto-contagioase.

Iată de ce putem spune că microbii sînt astăzi dușmani nu numai pentru cei „certați" cu igiena, ci și pentru cei care nu folosesc vaccinarea, această prețioasă armă pentru apărarea sănătății.

Dr. L. Dalcanu
specialist în medicina culturii fizice

Nimic nu-l istovește și nu-l subminează mai mult pe om decît inactivitatea fizică prelungită. Viața sedentară, lipsa de sport și exerciții fizice scurtează viața, periclitează sănătatea.

Cîte deformații fizice și boli organice nu pot fi prevenite prin gimnastică judicioasă, mișcare și viața în aer liber ! Tendința la „cocoașă" și alte deformații ale coloanei sau „picioare plate" pot fi corectate la copii prin exerciții fizice. Tot astfel în tendința la obezitate, gimnastica poate „topi" grăsimea mai bine decît orice medicament.

Există o categorie mare de boli favorizate de inactivitate, de viața sedentară. Dintre cele mai cunoscute cităm : diabetul, constipația, tulburările circulatorii (varicele) și multe altele. Introducerea gimnasticii de înviorare în producție este de aceea un element activ în lupta împotriva bolilor și pentru călirea organismului. Numai gimnastica poate prelungi tinerețea omului.

O culegere de folclor azerbaidjan

În Editura Academiei de Științe a R.S.S. Azerbaidjene a apărut primul din cele cinci volume ale culegerii de basme azerbaidjene.

Prin editarea acestor volume s-a pus începutul publicării bogatelor materiale folcloristice ale Azerbaidjanului — lucrare ce se va efectua în decurs de cinci ani. Totodată vor mai vedea lumina tiparului două poeme epice, patru volume de romane populare, precum și o culegere de proverbe și zicale populare.

Noul film ungar — „Alba regia"

În curînd, în Ungaria va începe turnarea noului film, „Alba regia" pe baza unui scenariu semnat de György Palásti. Acțiunea filmului se bazează pe un fapt real din istoria Marelui Război pentru Apărarea Patriei al Uniunii Sovietice. Filmul povestește despre o curajoasă fată sovietică — din serviciul de informații, care în timpul luptelor înverșunate pentru orașul ungar Székesfehérvár a rămas în oraș pentru a comunica prin radio comandamentului sovietic informații despre inamic.

Rolul feminin principal va fi interpretat de cunoscuta actriță sovietică Tatiana Samoilova.

Marie Sol Garcia Peres (Venezuela) de la Facultatea de chimie a Universității Prietenie Popoarelor din Moscova a început să studieze cu dîrzenie limba rusă.

Foto : TASS-MOSCOVA

DE LA TINERI ADUNATE...

„Răcani" și... „veterani"

Recent, în curtea școlii profesionale „Constantin David" din București am găsit o filă de caiet în fruntea căreia scria :

„Ordine pentru răcani"

Transcriem aci textul integral, considerînd că avem de-a face cu un document rătăcit, pe semne, din arhiva armatei lui Moș Teacă, deși în cele ce urmează, despre el personal nu se suflă un cuvînt.

„Art. I. Eleviț anului I, fiind mai mici și noi veniți la școală se vor numi răcani, adică inferiori. Cei din anii II și III cărora învățătura „seculară" de doi-trei ani le-a scos peri albi, se vor considera veterani.

Răcanii, fiind inferiori, nu se bucură de nici un drept. Veteranii, fiind superiori, se bucură de toate drepturile asupra răcanilor.

Art. II. Veteranii au dreptul să mai întîrzie puțin în pat dimineața, după deșteptare. Nici un răcan nu are acest drept.

La ordinul unui veteran, orice răcan este dator să rămînă în dormitor pentru a-i face patul, în timp ce veteranul aleargă să nu întîrzie la dejun și la cercu. În asemenea cazuri, răcanul are încuviințarea veteranului respectiv de a întîrzia la dejun și chiar de a nu mînca de loc.

Art. III. Răcanul este liber să-și facă propriile lecții numai atunci cînd nu e pus de un veteran să-i copieze lecții după caietul vreunui coleg al acestuia. Colegul veteranului care împrumută acestuia caietul are și el, la rîndul lui, dreptul de a fi pus pe un alt răcan să-i copieze temele după caietul altui veteran. Și așa mai departe.

Art. IV. Pentru greșelile mărunte, răcanii vor fi pedepsiți cu sodalma.

Pentru greșeli mai serioase sau nesupunere la ordin, răcanii vor fi pedepsiți cu palma.

La citirea ultimului punct al regulamentului, un strigăt înspăimîntător ajunse pînă la noi în curtea școlii :

— Răcanea !

Un elev din anul III îl chema astfel la ordin pe unul din anul I. Urmă o înjurătură. Acum îl știam prea bine ticul : pedeapsă de ordin mijlocia.

— Transcrie ! — tună iar vocea veteranului.

„Răcanul" prinse cu o mînă tremurătoare un caiet voluminos.

— Un caiet întreg ! — se minună el. Dar dispăru grăbnic cu caietul subțioară, de teama pedapsei maxime, prevăzute de art. IV, alineatul 2.

...Am pricepuț. Fila găsită nu era un document din arhiva lui Moș Teacă, nici din a cesea a vreunei școli de altă dată, burgheze, ci un fragment dintr-o scrisoare adresată redacției.

Toate astea se petrec acum la Școala profesională „Constantin David", unde cîțiva „veterani" cărora abia le-au mijit tuleie de mustață își fac de cap.

Că bieții „răcani" din anul I, terorizați de „veteranii" cu un an-doi mai vîrstnici decît ei, cunosc pe pielea lor acest regulament, în realitate nescris, este explicabil. Dar de ce nu-l cunosc și profesorii, organizația U.T.M., pentru a sancționa cu severitate pe cei care vor să introducă la școala „Constantin David" disciplina liber consimțită cu odioasa „disciplină", proprie școlii burgheze ?

Pt. Conf. MIRCEA MANOLE

Desen de CIK DAMADIAN

Îl cunoașteți ? E utemistul Mușat Gheorghe care obișnuiește să plece înainte de a se termina ziua de lucru. Tiptil, tiptil, se furișează spre dormitor. L-a văzut oare cineva ? — se întreabă el.

Iar ați întîrziat ? pare a-l întreba ceasul. Speriați Simo D. Simo și Sandu Mihai, complenii al întîrzierilor, se vor lecui oare de această meteahnă ?

Desene de P. CRISTESCU
corespondent voluntar

(apărute la gazeta postului utemist de control de la Întreprinderea de prefabricate din București).

La 38 de grade

Sfatul medicului pentru elevii chiulangii

Temperatura corpului omenesc poate urca la 38 de grade și chiar mai sus, fie din cauza unei infecții, fie a răcelii sau a unei alte boli. Cînd ai temperatură, e bine să stai culcat la pat, să bei ceai și să iei aspirine.

Temperatura urcă însă și la comandă. O experiență remarcabilă a făcut în acest timp elevul Beștea Cătălin, de la Școala de Telecomunicații din București. Într-una din zile nu se pregătise la două materii. Mai grav era că la una dintre ele trebuia să dea lucrare de control. Cîntărind lucrurile științific („La fiecare din materiile astea am „chupit" cîte o notă bunișoară, de ce să le stric acum ?"), el a ajuns pe loc la concluzia că... are temperatură. Fix 38 de grade. Principiul lui spartan în ceea ce privește boala este că aceasta trebuie dusă pe picioare. De aceea în recreație a venit pe la școală.

— Învățați, băieți, pregătiți-vă pentru lucrarea de control că eu am temperatură. 38 de grade fix. Îmi pare rău pentru voi, dar n-am cum să v-ajut. Tot ce pot să fac spre binele vostru e să vă iau niște bilete la cinema pentru diseară. Eu mă duc la matineu, dar vouă vă iau pentru diseară.

Și Cătălin s-a dus la matineu. Așa se zice, că temperatura se leculește dacă o tratezi cu un... matineu. Dar nu orice temperatură, ci numai la 38 de grade fix. Acesta e barometrul pentru chiulangii. Pentru că dacă zici că ai 39 e prea de tot, trebuie să-ți sticlească ochii, dar așa, cu 38, o duci pe picioare.

Recomandarea noastră strict medicală este ca pe viitor, cînd Cătălin și alții ca el mai au 38 de grade și vor să se trateze cu un matineu, trebuie luate măsuri profilactice. Cei mai recomandabili ar fi o frecție cu caricatură la gazeta P.U.C. sau una fără carieatură în adunarea generală U.T.M. În mod sigur, temperatura va scădea exact la 36 și 7. Adică atît cît e normal.

I. B.

„Logodnă".
(Fotografie prezentată la Expoziția interregională de fotografii de la Oradea).

Foto : ZOLTAN KLEIN

„SPECTACOL"

Subiectul filmului : nu are subiect deoarece acesta a fost pierdut din vedere de-a lungul săptămînilor de către colectivul postului utemist de control de la secțiile finisaj și filatură ale întreprinderii Industria Bumbacului A din Capitală. Totodată, și în jurul gazetei postului utemist de control s-a așternut de multă vreme o liniște desăvîrșită.

Protagoniștii acestui film fără subiect din rîndul cărora se disting printr un joc mut utemiștii Pop Valeria, Haită Gheorghe și Stern Virginia cuprinși de o subită amnezie și-au uitat rolurile ce trebuiau să le joace în viața postului utemist de control.

Regia : ar trebui să aparțină comitetului U.T.M. pe întreprindere care însă stă în expectativă în timp ce spectatorii (tinerii din secțiile de mai sus) așteaptă seria a doua a filmului pe care și ar dori-o intitulată : cum s-a reactivizat munca unui post utemist de control — (film de lung metraj).

NICOLAE POPESCU
timplar

„ARGUMENTELE" LENEȘULUI

De ce or fi profesorii așa de neînțelegători. Cum nu te duci la școală, te și notează în catalog cu un „a" mic. Cînd nu știi lecția, în loc ca el să fie acela care să-ți ia apărarea, îți face imediat morală care se concretizează de obicei cu un 3 în același blestemat de catalog.

Și apoi există o neînțelegere. Elena Gentimir, Olga Negru și Paraschiv Maria, muncitoare la Fabrica de confecții din Bîrlad, s-au angajat într-adevăr „să meargă" la școala serală. Una e însă cînd spui „merg la școală" și alta e să înveți. La școală mergi așa ca la cinema sau la plimbare. În clasă însă, profesorii au pretenția să știi lecțiile.

Sanda Cicaș secretara comitetului U.T.M., spunea deseori seraliștilor : „Cetatea științei și culturii trebuie să fie cucerită, iar noi, tinerii, trebuie să fim în primele rînduri".

De acord ! Dar la asemenea „asalturi" se întîmplă să cadă unul sau mai mulți inși care devin... eroi. Așa și noi, am „căzut" după cîteva luni, sau mai bine zis ne-am retras strategic pe motiv că e prea greu. Dacă mergi la școală în fiecare zi nu-ți rămîne prea mult timp de plimbare.

Ce e mai grav, e că nici utemiștii și mai ales colegii de la seral nu vor să înțeleagă acest lucru. La ultima adunare generală U.T.M. ne-a spus de la obraz : „Ați dat bir cu fugiții, sînteți niște leneșe".

Ce oameni...

Trei „foste" eleve

Pt. conf. PAUL ANDREIESCU

O „galerie de tablouri" veche de 3.000 de ani

În apropierea capitalei Kazahstanului, Alma-Ata, arheologii sovietici au scos la lumina zilei o vastă galerie de desene săpate în stîncă cu 3000 de ani în urmă. Cu toate că săpăturile făcute în trecătoarea Tamgali încă nu s-au încheiat, ele au permis specialiștilor să tragă o serie de concluzii interesante privind viața, activitatea și condițiile de trai ale oamenilor primitivi în urmă cu mii de ani în această regiune a lumii. În același timp, asemănarea acestor desene cu cele descoperite în urmă cu cîțiva ani în pustiul Saharei ridică o serie de probleme cărora savanții trebuie să le dea răspuns abia de acum înainte.

„Galeria de tablouri" de la Tamgali este alcătuită dintr-un mare număr de desene săpate în stîncă sau în plăci de ardezie, dintre care unele au fost făcute cu ajutorul unor unelte asemănătoare ciocanelor. Ele înfățișează scene de vînătoare, animale, oameni mascați, precum și momente din timpul oficierii cultului religios.

Vînătorii sînt înfățișați purtînd fețele acoperite cu măști avînd chipuri de animale, uneori chiar și cailor le poartă măști asemănătoare. După părerea specialiștilor, acest lucru demonstrează că vînătorii căutau tot felul de mijloace pentru a se putea apropia neobservați de vînat, și credeau că măștile le aduc noroc în timpul vînătoarei. Un alt desen prezintă un țarc cu vite înconjurat de un gard. Un om călare încearcă să prindă un animal cu o fringhie pentru a fi dus la sacrificare. Interesant este un desen care înfățișează un animal asemănător antilopei, ceea ce demonstrează existența antilopelor într-o regiune de unde ulterior au dispărut. De asemenea desenul unui cal sălbatic, săpat în stîncă, este identic cu unul viu semnalat în urmă cu 70 de ani de zoologul rus Prjevalski în regiunea Alma-Ata.

Desenele în stîncă din trecătoarea Tamgali sînt foarte asemănătoare cu cele descoperite în regiunea Tau Șan, la o altitudine de 3000 m, desene care au însemnat o mărturie a existenței unor așezări omenești în regiuni greu accesibile oamenilor. În ce privește legătura dintre aceste desene și cele descoperite în Sahara, care au fost apreciate avînd o vechime aproximativă tot de 3000 de ani, oamenii de știință sovietici consideră că acest lucru este explicat de condițiile asemănătoare de trai care au existat în acea vreme în regiunile Asiei centrale și în Sahara.

„Galeria de tablouri" din trecătoarea Tamgali se înscrie în rîndul celor mai mari descoperiri arheologice făcute în ultimii ani în lume. Ea oferă un vast material documentar privind cultura, viața, religia și animalele care au trăit în urmă cu 3000 de ani în Asia centrală.

I. ANDREESCU

Din duminică în duminică

Acordăm o înaltă apreciere propunerii romînești privind promovarea ideilor păcii în rîndurile tineretului

— Ne vorbesc femei din Togo, Mali și Congo —

Dimineață răcoroasă, vestitoare a iernii ce se apropie repede-repede. Plouă mărunt. Un grup de femei din îndepărtata Africă privesc cu o certă curiozitate primul bucureștean în acest anotimp. Ceea ce le reține atenția cu deosebire este rîsul sonor al poporului român. Despre aceasta am mai citit, am mai auzit, dar ceea ce văd cu proprii lor ochi întrece toate așteptările.

— Sînt foarte bucuroasă că am avut posibilitatea să vin în Romînia la seminarul consacrat problemelor ocrotirii mamei și copilului — ne declară **ISABELLE KOWU**, membră a Federației Tineretului Liber din Togo. Am văzut un popor care muncește și trăiește liber și care vădește o grijă deosebită față de generația sa tînără. Am vizitat mai multe orașe din țara voastră și impresiile mele sînt dintre cele mai bune. Școlile, instituțiile destinate asigurării unor condiții de maximă dezvoltare copiilor, atenția acordată activității culturale, căldura cu care este înconjurat tineretul — toate acestea m-au impresionat foarte mult. Cu atît mai mult cu cît vin dintr-o țară ce trebuie să lupte pentru lichidarea consecințelor îndelungatei dominații colonialiste. Aș vrea să amintesc doar analfabetismul, această problemă ce ne preocupă în modul cel mai serios. Trebuie să luptăm pentru lichidarea înapoierii economice, pentru ca toți tinerii să poată munci și învăța. Realizările voastre ne sînt un exemplu însuflețitor. Am convingerea că relațiile dintre tineretul țărilor noastre se vor dezvolta continuu.

O rog pe tînăra togoleză să-și expună părerea în legătură cu propunerea pe care guvernul romîn a făcut-o la O.N.U. privind promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii, prieteniei și respectului reciproc între popoare.

— Este o inițiativă valoroasă — ne spune Isabelle Kowu. Ea corespunde unor necesități reale. Tineretul din Togo dorește să trăiască în pace și bună înțelegere cu tinerii de pretutindeni, să muncească pentru dezvoltarea țării sale ce face acum primii pași pe drumul independenței. Nu cred să existe tînăr iubitor de pace în lume care să nu salute inițiativa guvernului romîn.

În legătură cu această problemă am solicitat și părerea lui **ROKAITOU SOW**, militantă sindicală din Republica Mali.

— Educarea tineretului într-un spirit al păcii și al dragostei față de toate popoarele este o problemă de importanță capitală. Această problemă ne preocupă de multă vreme, încă înainte de proclamarea independenței țării noastre. La noi au fost organizate întîlniri ale tineretului african, chiar și un Festival al tineretului de pe continentul nostru. Manifestările pe care le-am găzduit în țara noastră au avut drept scop să dezvoltăm contactele reciproce între tineri, să cultive ideile păcii, să-i ajute pe tineri să se unească în lupta împotriva colonialismului și pentru pace indiferent de opiniile lor politice, filozofice sau religioase. Dacă înainte de obținerea independenței trebuia să acționăm în condițiile dificile ale illegalității acum situația este alta. A fost creat un comisariat pentru problemele tineretului care se ocupă multilateral de dezvoltarea generației tinere. Tineretul nostru este prezent la marile manifestări ale mișcării mondiale de tineret, la Festivalurile, nu pierde nici o ocazie spre a-și afirma atașamentul său față de lupta pe care popoarele o duc în apărarea păcii, împotriva colonialismului. Încă odată vreau să subliniez înalta apreciere pe care o acordăm propunerii guvernului romîn.

INTERVIUL nostru

Două tinere din Congo. Două tinere dintr-o țară către care privesc cu îngrijorare la ora actuală toate popoarele. Două tinere dintr-o țară greu încercată.

— Călătoria în Romînia a fost deosebit de instructivă pentru noi — ne declară **KENA BERNADETTE**, președinta Uniunii Naționale a Femeilor Congoleze. Tineretul romîn trăiește o viață fericită și-l invidiem pentru aceasta. Viața aceasta este însă rezultatul luptei și muncii neobosite a întregului popor.

LIKO CHRISTINE, secretara Uniunii Naționale a Femeilor Congoleze, intervine în discuție:

— Și tineretul din Congo dorește să trăiască în condiții mai bune, să găsească cîmp de afirmare pentru talentele și aptitudinile sale. Din păcate situația din țara noastră este deosebit de gravă. Faptele sînt bine cunoscute, așa încît nu mai este necesar să le rezumăm pe larg. Complotul colonialiștilor belgieni și al slugilor lor a pus în primejdie libertatea cucerită cu prețul atîtor jertfe de poporul nostru.

— Tineretul din Congo — reia firul discuției Kena Bernadette — se pronunță în sprijinul guvernului legal condus de Patrice Lumumba. Masele tineretului nu se lasă înșelate nici de Mobutu și nici de Kasavubu. Avem deplină încredere în victoria cauzei drepte a poporului din Congo. Vom birui dificultățile momentane și ne vom făuri viitorul pe care îl visăm. Mulțumim poporului romîn pentru căldura și dragostea ce o arată inaintașului nostru popor. Solidaritatea popoarelor prietene este deosebit de prețioasă.

E. O.

★

Reprezentantele femeilor din țări ale Africii și Asiei care au participat la seminarul cu tema „Ocrotirea mamei și a copilului" organizat de Consiliul național al femeilor din R.P. Romînă au ținut simbătă la amiază, la Casa oamenilor de știință din Capitală, o conferință de presă. Cu acest prilej ele și-au împărtășit impresiile din vizitele făcute în țara noastră și și-au exprimat admirația pentru realizările obținute de poporul romîn în anii puterii populare.

★

Reprezentantele femeilor din țări ale Africii și Asiei, care au luat parte la lucrările seminarului cu tema „Ocrotirea mamei și a copilului" au făcut în aceeași zi o vizită la Institutul romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, unde au fost primite de Al. Buican, vicepreședinte al Institutului.

(Agerpres)

Elena Flămînu de la Școala Sportivă din Giurgiu evoluînd în cadrul Campionatelor republicane de gimnastică de anul 1960. Foto: AGERPRES

Sport

● *Simbătă, în sala sporturilor Floreasca din Capitală au continuat întrecerile din cadrul campionatelor republicane de gimnastică. După două zile de concurs în care s-au desfășurat exercițiile impuse pe primul loc în clasamentul pe echipe se găsesc Dinamo București la băieți cu 405,93 puncte și Știința București la fete cu 271,81 puncte. În întrecerile individuale conduc la masculin Frederic Orendi (Dinamo București) cu 56,80 puncte, iar la feminin Elena Leușteanu (Știința București) cu 37,75 puncte.*

Astăzi dimineață începînd de la ora 9 și după-amiază de la ora 16,30 vor avea loc ultimele întreceri pentru desemnarea cîștigătorilor titlurilor de campioni republicani.

● Pe stadionul Dinamo din Capitală a avut loc simbătă întîlnirea de fotbal dintre echipele Dinamo Obor și C.S.M. Medias, contînd pentru seria a II-a a campionatului categoriei B. Victoria a revenit formației bucureștene cu scorul de 4-0 (3-0).

● Tradiționala competiție de handbal în sală „Cupa orașului București" se va desfășura între 20 și 26 ianuarie la Cluj pentru echipele masculine și de la 1 la 5 februarie la București pentru echipele feminine. La competiție și-au anunțat participarea echipe din U.R.S.S., R. P. Ungară, R. S. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. F. Iugoslavia.

● *Repriza a doua a meciului de fotbal Steagul Roșu — Dinamo București va fi transmisă duminică la stațiile de radio, începînd din jurul orei 15,25 pe programul I.*

(Agerpres)

Examinator: Moș Gerilă

(Urmare din pag. 1-a)

trebuie. Mi-a cumpărat mămica una de asta dar nici nu zboară, nici nu merge, se dă numai peste cap. Nu vreau jucăria asta.

Moș Gerilă puse jucăria la loc în cutie și scrise: „Retur — Cooperativa „9 Mai"-Lupoș". Mai scotoci moșul în tolbă și deodată se auzi glasul Mioarei:

— Vreau barca cu motor, că e frumoasă. Mi-o dai, Moș Gerilă?

În mîinușele-i mici, barca cu motor, fabricată la Întreprinderea „Haia Lifșiț" din Oradea părea o bijuterie. Mioara învîrti arcul cu cheia, așeză barca jos, dar nici chip să se poată juca cu ea. Dinții angrenajului erau rupți.

— Nici asta nu-i bună, Moș Gerilă.

— Atunci și pe asta s-o trimitem înapoi la fabrică.

Pînă la urmă, Mioara a căpătat o bomboană pe care de îndată a făcut-o nevăzută în gurița-i ca o cireașă.

— Și-acum, copii, spuse Moș Gerilă, să mergem mai departe că se înserează și mai am de colindat cîteva orașe. Să-mi spuneți voi, dragii moșului, cu cine seamănă animalele acestea? Asta de exemplu.

Aici începu harababura. Un copil striga că e cîine altul că-i miel, leu, încît pînă la urmă animalul fabricat la Întreprinderea de mase plastice „București" a rămas fără nume. La al doilea animal, lucrurile s-au încurcat și mai mult. Dacă-l priveai din față semăna a măgăruș, numai că n-avea urechile așa de lungi. Dacă te uitai la el dintr-o parte, cu puțină bunăvoință îi spuneai... cal. Dar lonică își frămînta rupărat minușele.

— Ce, așa arată un cal? La gospodăria noastră colectivă cai sînt frumoși, n-au picioare strîmbe. Nici coamele zburlite. Asta nu-i cal.

Și așa, rînd pe rînd, au trecut urșii care nu semănau a urși, pisicile pe care le bănuiai doar după ghemul de lînă lăbuțe, cățeii care semănau cu iepurii.

— Pentru că nimeni nu poate răspunde la întrebare — continuă Moș Gerilă, să-i rugăm pe tovarășii de la Fabrica de Confecții din Botoșani, care fac jucăriile din catifea și pluș, să ne lămurească. Poftiți la microfon...

Prima întrebare. Industria noastră de jucării este tînără. Dumneavoastră ca și celelalte întreprinderi ați obținut multe succese. Vă rugăm să ne spuneți însă ce reprezintă jucăriile pe care le avem în față? Aceasta de exemplu...

— Asta este, este...

— Adică ce este?

— Este... Stați puțin, dăm o fugă la fabrică și ne uităm în nota de comandă. Acolo trebuie să scrie ce este.

— Încă o întrebare. Jucăriile sînt disproporționate. Nu știți cumva de ce boală suferă?

— Poate au lipsă de...

— Lipsă de gust. Lipsă de simț artistic! Lipsă de... răspundere!

— Bravo — 40 de puncte.

Moșul s-a înfierbîntat. Sala a izbucnit într-un rîs cristalin. Cei de la microfon s-au făcut mici de tot. Vedeau ei c-au încurcat-o și că puștanii dștia au ochi buni și nu iartă.

După ce întrebările au fost epuizate, moșul le-a povestit copiilor despre ultima sa vizită făcută la Fabrica „Bucuria copiilor". Le-a spus despre arta fabricării telefonului, despre noile jucării mecanice, frumoase, educative care vor apare în curînd pe piață. Le-a vorbit însă și despre prietenii lor mai mari care le produc nu bucurii, ci necazuri. Unele jucării vopsite frumos de tinerele Florica Maria și Chetrone Sanda, ajung la montaj. Aici s-aici. Mai sînt unii tineri care scapă șurubelnița și „ciupesc" astfel vopseaua. Alții prind arcurile ca să țină doar pînă se vind jucăriile. Controlul final, de... mai închide cîteodată ochii și așa apar telefoane cu vopseaua ciupită, cu butoane căzute, pistoale de tir „Olimpic" care nu încarcă întotdeauna.

Chipurile drăgălașe ale copiilor s-au posomorît. Moș Gerilă a bătut de două ori cu bastonul și îndată a apărut pe scenă un pitic cu un sac destul de mărișor.

— Acum, copii, că ne despărțim să-mi mai spuneți ce se găsește în acest sac?

— Iar ne păcălești, Moș Gerilă. Jucării urîte, ce să fie.

— N-ați știut să răspundeți nici de data asta. Moș Gerilă dezlegă gura sacului și scoase un avion cu reacție alb ca spuma. Ochii copiilor au prins să lucească.

— Ce frumos e!...

— E frumos copil și e fabricat la „Ambalajul Metalic" din Timișoara. Iată că atunci cînd colectivul se străduiește să lucreze bine, cînd nu uită pentru cine produce, vă dăruiește jucării foarte frumoase.

— O vreau eu, Moș Gerilă!

— Și eu, și eu!

— Uite, avionul îl dăm lui Gigel. Dianei îi dăm trompeta asta poștalion lucrată la Fabrica „Haia Lifșiț", auziți ce frumos sună ta, ta, ta, ta... Neluțu c-a fost cel mai cuminte o să capete un tractor cu remorcă fabricat la „Bucuria copiilor", iar Sandu acrobatul pe sîrmă, cea mai nouă jucărie fabricată tot aici.

— Și mie, Moș Gerilă, ce-mi dai?

— Alege-ți, Mioara, din tot ce vezi aici. Mioara privi cu ochii jucăuși și spuse.

— Pe asta o vreau. Păsărica e frumoasă și fluierul sună tot frumos.

— Bine, Mioara, să fie al tău fluierul cu canar.

— Moș Gerilă, se auzi un glas subțire de fetiță, de ce nu se fac toate jucăriile așa de frumoase?

— Asta-i o întrebare la care să răspundă fabricile.

— Noi te rugăm, Moș Gerilă, cînd treci matale pe la fabrici să le spui că așteptăm jucării multe și frumoase.

Moș Gerilă le-a promis copiilor că o să transmită această dorință.

Așa se face că pe adresa „mesei rotunde", Moș Gerilă a trimis o scrisoare în care scria: Concursul a reușit. Bine ar fi să organizăm un asemenea concurs cu cei care execută jucăriile, cu tinerii care mai lucrează fără simț de răspundere, cu cei care nu se preocupă de ridicarea calificării profesionale, cu maiștrii, care sînt părinți iertători, cu controlorii interfazici și cei de la controlul final, care pun cu ușurință în unele cazuri pe produse necorespunzătoare marca fabricii și cu toți cei ce răspund de jucării.

Jucăria trebuie să facă educație, să dezvolte gustul pentru frumos, simțul proporțiilor. Numai astfel de jucării să se fabrice și să se găsească în magazine. Asta este părerea mea, onorată „masă rotundă" drept pentru care semnez — Moș Gerilă".

Operele lui Engels editate în țara noastră

La 28 noiembrie se împlinesc 140 de ani de la nașterea marelui învățător al proletariatului internațional Friedrich Engels.

Din bogata operă a lui Engels, în Editura Politică au apărut pînă acum 13 lucrări într-un tiraj total de 968.000 exemplare. Multe dintre acestea au apărut în mai multe ediții.

De asemenea, din lucrările elaborate în comun de Karl Marx și Friedrich Engels, sau culegeri din operele lor, au fost editate 17 titluri într-un tiraj total de 586.000 exemplare. „Manifestul Partidului Comunist", de exemplu, a apărut în opt ediții care cuprind 318.000 exemplare, iar „Opere alese" vol. I și II, în două ediții cu 70.000 exemplare.

Deosebit de important pentru răspîndirea largă a învățăturii fondatorilor socialismului științific este începerea editării operelor complete ale lui Karl Marx și Friedrich Engels în 32 de volume, din care primele 9 au și apărut.

(Agerpres)

Telegramă de felicitare adresată tovarășului Louis Saillant

Consiliul Central al Sindicatelor din R. P. Romînă a adresat o telegramă de felicitare tovarășului Louis Saillant, secretar general al Federației Sindicale Mondiale cu prilejul împlinirii vîrstei de 50 de ani.

Sindicatele și oamenii muncii din R. P. Romînă — se scrie în telegramă — vă doresc din toată inima, tovarășe Saillant, multă sănătate și activitate rodnică în conducerea Federației Sindicale Mondiale, pentru întărirea unității de acțiune a sindicatelor și oamenilor muncii din toate țările în lupta pentru apărarea intereselor lor vitale, economice și sociale, pentru dezarmare generală și totală, pentru lichidarea rușinosului sistem colonial, pentru triumful principiilor coexistenței pașnice, pentru progres social și asigurarea unei păci trainice în lumea întreagă.

(Agerpres)

Scenă din piesa „Oameni care tac" de Alex. Voitin a cărei premieră a avut loc ieri seară pe scena Teatrului Național „I. L. Caragiale" din Capitală.

Foto: AGERPRES

A apărut „LUPTA DE CLASĂ"

organ teoretic și politic al C.C. al P.M.R. nr. 11 — noiembrie 1960.

Editorialul acestui număr este intitulat: **„Pe calea avîntului necontenit al economiei naționale"**. Sînt publicate de asemenea, printre altele, articolele **„Coexistența pașnică și dezvoltarea socială contemporană"** de I. Șerbănescu, **„Valorificarea superioară a fondului forestier al țării"** de Mihai Suder, **„Despre revoluția tehnică-științifică contemporană"** de Valter Roman, **„Unele probleme ale retribuției după muncă în gospodăriile agricole colective"** de M. Gogioiu. În acest număr mai sînt cuprinse rubricile **„Din experiența conducerii de partid a economiei", „Din presa partidelor comuniste și muncitorești", „Critică și bibliografie".**

NU UITAȚI! Peste cîteva zile începe

LUNA CADOURILOR

1 — 31 decembrie

Magazinele comerțului de stat au pregătit, din vreme, un bogat sortiment de:

- TRICOTAJE
- ARTICOLE DE GALANTERIE
- LENJERIE
- CONFECȚII
- COSMETICE
- JUCĂRII
- DULCIURI
- LICHIORURI FINE, ETC.

din care puteți alege pentru cei dragi

UN CADOU FRUMOS ȘI UTIL

MARȚI 29 NOIEMBRIE

LA CINEMATOGRAFUL PATRIA

premiera

Noului film romînesc în culori

Darclée

O producție a studioului cinematografic „București"

cu

SILVIA POPOVICI — COSTACHE ANTONIU
TOMA DIMITRIU — MARCEL ANGHELESCU
CRISTEA AVRAM — VICTOR REBENGIUC
EUGENIA POPOVICI — JULES CAZABAN
FORY ETERLE — GEO BARTON
MIRCEA CONSTANTINESCU

Cîntă: Arta Florescu — Octav Enigărescu, Valentin Teodorian — Magda Ianculescu, Nicolae Herlea

Scenariul: CONSTANTIN CÎRJAN — IONEL HRISTEA
Regia: MIHAI IACOB. Imaginea: ANDREI FEHER. Muzica: ALFRED MENDELSSOHN. Decoruri: N. TEODORU și F. DUMITRIU

Ing. sunet: DAN IONESCU

În completare va rula filmul de păpuși „RAPSODIE ÎN LEMN" realizat de Bob Călinescu, premiat la cel de-al II-lea Festival Internațional al filmului de păpuși și marionete de la București — 1960.

CRONICA FILMULUI

„Discipolul Diavolului"

Nu-i de mirare că „Discipolul Diavolului" are succes. Cei care au citit piesa) lui Bernard Shaw și cunosc reprezentarea ei scenică sînt curioși s-o vadă pe ecran. Există, apoi, atracția deloc neglijabilă a unor nume de actori care au dovedit și cu alte prilejuri mari posibilități interpretative (Laurence Olivier, Kirk Douglas, Burt Lancaster).*

A fost necesară o anumită îndrăzneală pentru a ecraniza astăzi, în Anglia, o operă al cărei mesaj nu poate fi pe placul cercurilor oficiale. Căci Shaw nu se mulțumește să ne înfățișeze „desprinderea coloniilor americane de sub stăpînirea Angliei" (din comentariul autorului la actul I). Sensul și atmosfera piesei, ca și unele replici fără echivoc, militează împotriva oricărei asupriri coloniale. Rămînînd credincioși acestei concepții shawiene, realizatorii filmului au creat numeroase secvențe care amplifică și animează unele referiri și aluzii existente în piesă.

În general, scenariștii și regizorul s-au străduit să dea consistență cinematografică dialogurilor și paradoxurilor scînteietoare ale lui Shaw. Scene ca prima întîlnire a pastorului cu Richard Dudgeon, în cimitir, sau ca popasul silit din pădure al generalului Burgoyne, inexistente în piesă, se înscriu pe linia unei dezvoltări firești a acțiunii.

Recunoscînd meritele reale ale filmului, nu putem trece însă cu vederea îndepărtarea de la unele idei esențiale ale piesei lui Shaw. „Discipolul Diavolului" constituie o critică mărturisită la adresa puritanismului, a filistinismului burgheziei engleze, întruchipat mai ales în doamna Dudgeon, mama lui Richard. Iată cum o prezintă autorul în comentariul la actul I: „...doamna Dudgeon — o ființă din calendar de neplăcută — este scotită din cale afară de bună. În afară de crimă, totul îi este îngăduit acestei femei, cu condiția de a nu se lăsa îndulcită față de semeni". Pasiunea ei de căpetenie este ura — cum spune tot Shaw în prefața la volumul „Trei piese pentru puritani". Ura față de pastorul Anderson, care s-a căsătorit din dragoste; ura față de Essie, fiica nelegitimă a iubitului de odinioară; ura față de propriul său fiu, care trăiește după cum îl taie capul; ura față de toți cei care înfrîng, într-un fel sau altul, legile fățărniciei...

Nimic din toate acestea nu mai există în film. Vedem doar o biată femeie, neîndreptățită, printr-un testament care încredințează lui Richard întreaga avere a răposatului. S-ar părea că realizatorii au săvîrșit greșeala criticilor londonezi de pe vremuri, judecînd pe doamna Dudgeon „așa cum se judecă ea însăși, o femeie credincioasă, fiindcă era îngrozitoare și dezagreabilă" (din amintita prefață).

Odată cu înfățișarea morală a doamnei Dudgeon s-a schimbat și structura relațiilor dintre ea și Richard. Dacă, în piesă, fiul său îi întoarce ura și-și bate joc de blestemul ei, ecranul ni-l arată timid, aproape timorat.

O schimbare s-a petrecut și cu pastorul Anderson. Mai întîi, o schimbare de vîrstă — pentru că Burt Lancaster nu are și nici nu vrea să pară că ar avea 50 de ani (ca în piesă). I-ar fi și greu, de altfel, să ne convingă, după demonstrațiile de forță pe care le săvîrșește de-a lungul filmului. Mărturisesc chiar că am avut un moment de derută, întrebîndu-mă dacă nu cumva s-a introdus din greșeală la montaj, o secvență dintr-un alt film. Pentru ce — să mă ierte iubitorii sportului cu și fără mănuși! — pumnii dați și primiți de Burt Lancaster ca și celelalte isprăvi de la cartierul general pot fi atribuite în cel mai bun caz lui Fanfan la Tulipe, nu pastorului Anderson!...

Mi s-ar putea riposta că autorii versiunii cinematografice au pregătit această izbucnire înfățișîndu-ni-l de la început pe pastor mai răzvrătit față de englezi, mai arțăgos, aș zice (vezi scena în care se la la hartă cu soldații pentru trupul lui Timothy Dudgeon, ți e gata să fie arestat). E adevărat — dar e o nouă îndepărtare de la spiritul piesei.

În studiul introductiv la volumul de teatru (E.S.P.L.A., 1956), Silvian Iosifescu arată că „Shaw face din răsturnarea situației uzuale și din transformarea bruscă a unui caracter, un mijloc... de a traduce scenic diversitatea faptelor și caracterelor". Această transformare e subliniată în piesă prin comentariul autorului („Omul păcii se transfigurează într-un formidabil războinic cuprins de furie") și prin replici de neconceput, înainte, în gura cucernicului pastor:

„Judith (așezîndu-se, istovită): Tony, crezi că rugăciunile mai sînt bune la ceva?

Anderson (numărînd banii): „Rugăciunile! Crezi că ele vor dezlega ștreangul lui Swindon din jurul gîtului lui Richard? (disprețuitor, în timp ce bagă în buzunar o parte din bani) „N-are decît s-o facă dacă vrea. Eu nu sînt dumnezeu. Trebuie să iau altă cale".

Aceste replici au dispărut din film, cu toate că ele mărturisesc o prefacere adîncă, interioară, afirmată explicit de Anderson în final. A rămas, e drept, omul de acțiune dar o acțiune spectaculară, concretizată în cheltuire de energie fizică, născută, pare-mi-se, mai mult dintr-o pornire instinctuală care dormita sub cenușa evlaviei duhovnicești. Împingînd această viziune pînă la prostul gust, realizatorii îl pun pe Anderson să i facă cu ochiul lui Richard și înlocuiesc perspectiva discretă a unei fericiri conjugale reînnoite cu o semi-răpire și o cavalcadă în cel mai pur stil western.

Judith apare în film ca o femeie senzuală, atrasă de la început de Discipolul Diavolului și ferindu-se de el pentru că se teme de voluptatea prăbușirii. În piesă, Judith e gata să-și lege soarta de a lui Richard și încearcă să-i salveze viața, convinsă fiind de frumusețea morală a sacrificiului lui și de lașitatea pastorului. În film, totul devine un elan pasional, irezistibil. Iată de ce finalul ne reprezintă o femeie neștiind pe cine să aleagă și nu o soție care are revelația măreției sufletești a soțului său.

Desigur, „Discipolul Diavolului" este o versiune cinematografică și nu o piesă filmată. Tocmai de aceea am aplaudat, la începutul acestei cronici, dezvoltarea fericită a unor direcții existente în opera lui Shaw. Cred însă că escamotarea antipuritanismului, denaturarea caracterului și comportării unor personaje, eliminarea unor pasaje și atitudini, slăbesc forța demascatoare și artistică a filmului care ar fi putut fi o reușită deplină.

ION HOBANĂ

*) Autorii afișului în culori de pe frontonul cinematografului „Republica" au descoperit că de fapt piesa e un roman. Istoria literară le rămîne îndatorată.

De peste hotare

Demonstrație la Glasgow (Anglia) împotriva bazelor pentru submarine americane înzestrate cu rachete „Polaris". Pe pancardele purtate de demonstranți stă scris: „Polaris" înseamnă sinucidere.

Mitingul adversarilor înarmării atomice la Düsseldorf

DÜSSELDORF 26 (Agerpres). — La Düsseldorf a avut loc un miting al adversarilor înarmării atomice a Bundeswehrului convocat de organizațiile partizanilor păcii și ai adversarilor serviciului militar în Bundeswehr. Participanții la miting au adoptat în unanimitate o declarație în care cer renunțarea la înarmarea atomică a Germaniei occidentale. Înarmarea atomică a Germaniei occidentale se spune în declarație, subminează valuta, înrăutățește situația materială a oamenilor muncii, amenință democrația, împiedică reunificarea Germaniei și împinge Germania occidentală și Europa spre prăpastia războiului atomic.

„Vinerea neagră" la bursa din Londra

LONDRA. — La 25 noiembrie la bursa din Londra a continuat scăderea cursului acțiunilor principalelor societăți industriale și comerciale. Unele ziare califică ziua de 25 noiembrie drept „vinerea neagră". Potrivit datelor citate de „Financial Times", în cursul zilei de vineri cursul acțiunilor a scăzut cu 5,5 puncte în timp ce cu o zi înainte acțiunile scăzuseră cu 4,9 puncte.

Din viața tineretului lumii

Consiliul Mondial al Păcii a decernat o medalie jubiliară F.M.T.D.

PARIS 26 (Agerpres). — TASS transmite: Cu prilejul celei de-a 15-a aniversări a Federației Mondiale a Tineretului Democrat, care grupează în rîndurile sale peste 85 milioane de tineri și tinere, Consiliul Mondial al Păcii a decernat acestei organizații o medalie jubiliară. Luînd cuvîntul la ceremonia inmînării medaliei, Pierre Bicard, membru al Consiliului Mondial al Păcii, a subliniat că în cei 15 ani ai existenței sale federația a parcurs o cale glorioasă, apărînd ferm și consecvent interesele tinerei generații. F.M.T.D. se poate mîndri cu cele 7 festivaluri mondiale, grandioase întîlniri ale tineretului lumii. Unul din marile merite ale F.M.T.D., a subliniat Pierre Bicard, este participarea sa activă la lupta pentru pace, luptă care a cuprins întreaga lume.

Primind medalia jubiliară, Pierro Pieralli, președintele Federației Mondiale a Tineretului Democrat, a mulțumit Consiliului Mondial al Păcii pentru această distincție și a asigurat asistența că F.M.T.D., va fi și de acum înainte în primele rînduri ale forțelor păcii.

Globke să fie destituit!

BERLIN 26 (Agerpres). — Organizația de tineret „Șoimii" din Germania occidentală cere ca fostul hitlerist activ Globke, actualmente secretar de stat al guvernului vest-german să fie destituit imediat din funcția pe care o deține. După cum relatează ziarul „Neues Deutschland" participanții la conferința acestei organizații au menționat în rezoluția adoptată că este inadmisibil ca un om care a participat la elaborarea legilor rasiste naziste să dețină o înaltă funcție de stat.

Conferința Organizației „Șoimii" a cerut Bundestagului și reprezentanților opiniei publice din Germania occidentală să sprijine această cerere.

Conferințe ale unor academicieni romîni în Italia

ROMA — Corespondentul Agerpres transmite: La 25 noiembrie în sala „Centrului cultural internațional" din Roma a fost organizată conferința acad. prof. Constantin Daicoviciu, rectorul Universității „Babeș-Bolyai" din Cluj cu tema: „Statul și cultura dacilor înainte de cucerirea Daciei de către romani".

Asistența, printre care numeroși profesori universitari și studenți, a urmărit cu viu interes conferința omului de știință romîn.

In aceeași zi la invitația Universității din Neapole, acad. prof. Emil Condurachi a ținut în fața studenților Facultății de istorie, lecția intitulată „Descoperiri arheologice în Sciția minoră" (Dobrogea de azi). Studenții au făcut o primire călduroasă profesorului romîn.

Acad. prof. Emil Condurachi va ține un ciclu de lecții de istorie și la universitățile din Bologna și Padova.

S.U.A. sprijină pozițiile dușmanilor eliberării Africii

WASHINGTON 26 (Agerpres). — Casa Albă a anunțat că la 20 noiembrie Seku Ture, președintele Republicii Guineea, a adresat președintelui Eisenhower un mesaj în care protestează împotriva faptului că „S.U.A. sprijină pozițiile dușmanilor eliberării Africii".

In mesajul său, președintele Republicii Guineea exprimă o vie îngrijorare „în legătură cu poziția părtinitoare a S.U.A. în situația care s-a creat în Congo".

Noutăți din R.P.Albania

Prima cursă

În 1948 marina comercială albaneză a fost înzestrată pentru prima oară cu motonave de 2000 tone construite pe șantierul naval albanez. An de an a sporit volumul flotei albaneze. Ea a fost completată cu nave moderne din metal, avînd fiecare un deplasament de 450 tone.

În anul 1959 au intrat în serviciu noi nave de 3.200 tone fiecare, printre care navele „Partizani", „Lirija" și „Scanderbeg".

În curînd marinarii albanezi vor conduce în largul mărilor și oceanelor nave de 5.000 de tone.

Prima cursă a navei „Lirija" cu un deplasament de 3.200 de tone, a fost efectuată spre porturile sovietice din Marea Neagră. „Lirija" este prima navă albaneză, construită din metal, iar pentru echipajul ei, compus în întregime din albanezi, această cursă a reprezentat și „botezul" mării. Prima cursă a constituit nu numai un prilej de verificare a cunoștințelor lor ci și de îmbogățire a acestora, de legare a prieteniei cu numeroși marinari și oameni sovietici.

După cîteva zile de odihnă în sînul familiei, marinarii au plecat din nou în cursă însoțiți de urările de bine ale întregului popor albanez.

O tînără muncitoare

În 1950, tînăra Vita Konomi a reușit să-și convingă părinții s-o lase să plece la Tirana pentru a învăța o meserie la combinatul textil a cărui construcție se apropia de sfîrșit.

— Poți să pleci la oraș, i-au spus părinții, dar ia seama să fii silitoare și să ne faci cinste prin purtarea ta.

Vita Konomi s-a străduit să respecte sfatul părinților ei.

Părăsindu-și cătunul natal Morostar, din Myzeqie, ea s-a mutat în capitală unde, în 1951 a terminat cursurile școlii de țesătorie; tot atunci a început să funcționeze și combinatul.

Fata nu avea pe atunci decît 16 ani.

Greutățile începutului au fost depășite cu ajutorul tovarășelor mai vechi. Acestea au sfătuit-o să se înscrie la cursurile serale pentru a-și completa studiile.

Munca și viața în colectiv au făcut din ea o muncitoare fruntașă, hotărîtă întotdeauna să muncească din ce în ce mai bine.

Au trecut 9 ani. Însuflețită de exemplul Valentinei Gaganova, Eroină a Muncii Socialiste din U.R.S.S., anul trecut tînăra muncitoare a hotărît să-și părăsească brigada fruntașă și să treacă să muncească într-o brigadă care rămînea în urmă. Colectivul ei de muncă a felicitat-o pentru această inițiativă, dar s-au găsit și dintre aceea care socoteau că fapta ei este o prostie, căci ea nu va putea cîștiga nici jumătate din ceea ce realiza înainte.

La început a fost într-adevăr așa, căci brigada sa nouă nu îndeplinea decît 76 la sută din plan.

Dar lucrurile s-au schimbat repede. Cu ajutorul noii membre, brigada a început să-și îndeplinească zilnic planul cu 100 la sută, iar apoi cu 101 la sută, 102 la sută...

Poate se găsesc unii care să socotească că acest 2 la sută peste plan reprezintă puțin! Dar în kilograme acest procent reprezintă 2.880 kg de fire în plus pe lună, iar în bani 1.929.000 leki lunar.

Astăzi, Vita Konomi, eroină a muncii socialiste din R. P. Albania, a hotărît să treacă din nou la o altă brigadă codașă, pentru a o aduce și pe aceasta la nivelul brigăzilor fruntașe.

Scrisoarea adresată de V. A. Zorin președintelui Adunării Generale și secretarului general al O. N. U.

NEW YORK 26 (Agerpres). — TASS transmite: La 25 noiembrie V. A. Zorin, reprezentantul permanent al U.R.S.S. la Organizația Națiunilor Unite, a adresat președintelui Adunării Generale și secretarului general al O.N.U. o scrisoare în care îi roagă să difuzeze ca documente oficiale scrisoarea ministrului Afacerilor Externe al R.P.D. Coreene, și „memorandumul guvernului R.P.D. Coreene cu privire la unificarea pașnică a Coreei".

Scrisoarea ministrului Afacerilor Externe al R.P.D. Coreene, care însoțește memorandumul menționat, a fost adresată președintelui Adunării Generale și secretarului general al O.N.U. în legătură cu apropiata examinare a problemei coreene în cadrul celei de-a 15-a sesiuni a Adunării Generale.

Colaborarea țărilor socialiste în domeniul industriei cocsochimice

BERLIN 26 (Agerpres). — La Leipzig a avut loc o ședință a secției cocsochimice a comisiei permanente pentru colaborare economică și tehnico-științifică în domeniul siderurgiei a Consiliului de Ajutor Economic Reciproc. La lucrările secției au participat specialiști din industria cocsului din Bulgaria, Cehoslovacia, R.D. Germană, Polonia, Romînia, Ungaria și Uniunea Sovietică.

Participanții la ședință au discutat probleme privind sporirea producției de îngrășăminte minerale, de produse agrochimice, lărgirea sortimentului produselor chimice de cocsificare și îmbunătățirea indicilor tehnici și economici ai producției cocsului în perioada pînă în anul 1965. A fost examinată, de asemenea, problema tipizării utilajului întreprinderilor industriei cocsului. In legătură cu toate problemele au fost adoptate recomandări.

„Rușii vor atinge țelurile propuse în planul septenal"

— scrie revista „New Republic" —

NEW YORK 26 (Agerpres). — Revista „New Republic" a publicat în ultimul său număr o corespondență din Washington în care se spune printre altele:

„Săptămîna trecută, cei mai de seamă specialiști în economia sovietică au organizat la Washington un seminar neoficial. Ei și-au expus părerile lor personale, dar și părerile unor organizații ca Comitetul pentru dezvoltarea economică, corporația „Rand". Departamentul de Stat și alte organizații care și-au trimis recent observatori la Moscova în cadrul programului de schimb de delegații.

Seminarul s-a caracterizat prin discuții sincere, lipsite de denaturările adevărului folosite ori de cîte ori se discută în public realizările U.R.S.S.

In general s-a ajuns la următoarea părere: rușii vor pace; ei vor pace pentru că consideră că drumul spre preponderență se poate asigura prin dezvoltarea economică, nu prin cea militară. Ei sînt ferm încredințați că indiferent cine ar cîștiga cursa în domeniul producției de bombe atomice și cu hidrogen, ei vor fi cei care vor cîștiga întrecerea în domeniul produsului național global. Dacă mai există vreun expert american care să tăgăduiască realizările impunătoare ale Uniunii Sovietice, la seminar el nu a făcut acest lucru.

S-a arătat de asemenea că rușii vor atinge țelurile pe care și le-au propus în planul lor septenal".

Intrevederea dintre ministrul Industriei Petrolului și Chimiei al R. P. Romîne și ministrul Comerțului al Suediei

STOCKHOLM 26 (Agerpres). — La 25 noiembrie a.c., Mihail Florescu, ministrul Industriei Petrolului și Chimiei, șeful delegației economice guvernamentale a R. P. Romîne a avut o întrevedere cu Gunnar Lange, ministrul Comerțului al Suediei. Au fost de față Gustav Cederwall, secretar general al Ministerului Comerțului, Erik von Sidow, director al Direcției Economice din același minister, precum și M. Ochianà, adjunct al ministrului Economiei Forestiere și O. Gavris, însărcinatul cu afaceri a. i. al R. P. Romîne în Suedia.

A avut loc un schimb de vederi cu privire la dezvoltarea relațiilor economice dintre cele două țări.

Ministrul Comerțului al Suediei a subliniat că guvernul suedez privește cu interes posibilitățile de dezvoltare a acestor relații.

În Europa occidentală: Val de protest împotriva unui film american

Potrivit relatărilor agențiilor de presă, și în alte țări vest-europene unde a fost prezentat ca și în Anglia filmul american „Ținta mea — stelele", producție a studiourilor din Hollywood, consacrat vieții omului de știință hitlerist von Braun, specialist în domeniul construcției de rachete, care lucrează în prezent în S.U.A., a provocat un val de proteste. In Olanda și Belgia au avut loc manifestații de protest. „Expertul în domeniul construcției de rachete, von Braun, trebuie să apară mai degrabă în fața unei instanțe militare decît pe ecran" a spus cronicarul cinematografic al postului de radio danez despre filmul „Ținta mea — stelele" care a rulat și în Danemarca. Numeroase ziare daneze s-au alăturat protestului împotriva prezentării acestui film.

Evenimentele din Laos

VIENTIANE 26 (Agerpres). — Clica rebelă a lui Fumi Nosavan care a dezlănțuit o ofensivă militară cu scopul de a cuceri capitala Laosului, Vientiane, a suferit o nouă înfrîngere. După cum anunță postul de radio Patet Lao, la 25 noiembrie trupele guvernului regal laoțian conduse de căpitanul Kong Le, au interceptat și au nimicit un batalion rebel care plănuia să ocupe orașul Pakeading. In același timp, potrivit relatărilor agenției Reuter, trupele guvernului laoțian înaintează în direcția capitalei regale, Luang Prabang, unde sînt concentrate forțele rebele din Laos.

Postul de radio Patet Lao a anunțat de asemenea că populația capitalei laoțiene a primit cu satisfacție vestea numirii căpitanului Kong Le, conducătorul loviturii de stat din Laos, în funcția de comandant al trupelor din garnizoana Vientiane.

MOSCOVA. — La 26 noiembrie Nikita Hrusciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., a primit la Kremlin pe Wladyslaw Gomulka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., și a avut cu el o convorbire care s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească, cordială.

Pe scurt

MOSCOVA. La 26 noiembrie N. S. Hrusciov a primit la Kremlin pe membrii delegației militare marocane condusă de generalul Mohammed Ben Mezian Bel Kasem.

TOKIO. Cu ocazia prezenței la Tokio a delegației economice a R. P. Romîne conduse de Mihai Petri, adjunct al ministrului Comerțului, care se află în Japonia pentru tratative comerciale, Pavel Silard, ministrul R. P. Romîne la Tokio, a oferit în ziua de 25 noiembrie un cocteil în saloanele Hotelului Imperial.

MOSCOVA. Editura pentru literatura social-economică a scos de sub tipar manualul „Economia politică a socialismului". Acest manual este recomandat profesorilor și studenților, activiștilor din aparatul de partid și economic, propagandiștilor și celor care studiază individual economia politică a socialismului.

CAIRO. La Cairo a fost dat publicității comunicatul comun cu privire la vizita președintelui R.A.U. Nasser, în Sudan și cu privire la tratativele pe care acesta le-a dus cu primul ministru al Sudanului Abbud. In comunicat se exprimă părerea că este necesară sprijinirea și întărirea politicii de neutralitate, și de neaderare la blocurile militare pentru a apăra pacea împotriva primejdiilor de război, și că trebuie să fie depuse toate eforturile în vederea destinderii încordării internaționale și sprijinirii propunerilor cu privire la dezarmare și întărirea păcii.

ROMA. La 25 noiembrie au sosit la Roma într-o vizită oficială primul ministru al Franței Debre și ministrul Afacerilor Externe Couve de Murville.

PARIS. In ședința plenară din 25 noiembrie a celei de-a 11-a sesiuni a conferinței generale U.N.E.S.C.O. au luat cuvîntul delegații Indoneziei, Cambodgiei, Nigeriei și Bulgariei.

MADRID. Un număr de 227 intelectuali spanioli au semnat un manifest de protest împotriva cenzurii existente actualmente în Spania și au adresat acest manifest ministrului Educației Naționale și ministrului Informațiilor și Turismului. După cum transmite corespondentul din Madrid al agenției France Presse, printre semnatarii manifestului figurează șapte academicieni, scriitorii Camilo José Cela și Ramon Perez de Ayala, regizorul Berlanga, precum și Pedro Lain Entralgo, fost rector al Universității din Madrid.

TOKIO. După cum transmite postul de radio Tokio, ziarul „Nihon Keidzai" a publicat comunicările direcțiilor prefecturale de poliție, parvenite la Direcția principală de poliție, în legătură cu cazurile de încălcare a legii electorale în alegerile parlamentare din 20 noiembrie. Pînă la 26 noiembrie au fost înregistrate 2.453 cazuri de încălcare a legii electorale, poliția a reținut 6.024 persoane dintre care 1.432 au fost arestate.

Declarația lui J. Diefenbaker

OTTAWA 26 (Agerpres). — Luînd cuvîntul în cadrul unui dineu la Ottawa, primul ministru al Canadei, John Diefenbaker, a declarat că nu cunoaște „o problemă mai importantă și mai spinoasă decît aceea a armelor nucleare". Premierul canadian nu a exclus posibilitatea înarmării nucleare a Canadei dar a condiționat-o de existența unui „statut de egalitate" și a unui control al acestor arme care să fie exercitat de S.U.A. împreună cu Canada.

În discursul său, Diefenbaker s-a opus cu hotărîre planului președintelui de Gaulle de creare a unui „triumvirat" nord-atlantic alcătuit din Franța, S.U.A. și Marea Britanie. „Nu vom accepta să jucăm un rol secundar", a subliniat Diefenbaker.

Abordînd problema Chinei, premierul canadian a spus că această chestiune trebuie privită „în mod realist". „Nu putem ignora un popor atît de mare. Nu putem exclude aproape un sfert din omenire de la reglementarea problemelor politice importante". Agenția U.P.I. reține semnificația acestei declarații ținînd seama de faptul că pînă în prezent Canada s-a opus repunerii Chinei în drepturile ei la O.N.U.

Săptămîna pe glob

Un turneu falimentar

Cuplul Anderson-Dillon plus suita și-a încheiat turneul european menit să găsească leacuri pentru suferințele dolarului. „Dolarul american, odinioară mîndria și forța noastră, are astăzi nevoie de sprijin" — plîngea cu lacrimi de crocodil „WALL STREET JOURNAL". Cei doi miniștri americani au bătut la porțile aliaților lor spre a le solicita o bună voință materializată în numerar forte. Și deși își pregătise un sac destul de voluminos pentru prada rîvnită, cuplul american se reîntoarce peste ocean cu el gol deoarece cele cîteva promisiuni vagi ce le-au fost făcute nu pot fi în nici un caz trecute la inventar.

Primul popas al lui Anderson și Dillon a fost Bonn-ul. Optimismul trimișilor Washingtonului, deși manifestat cu o ușoară prudență, era totuși afișat vizibil. Washington-ul spera că Bonn-ul nu-l va dezamăgi. A sosit însă ziua tratativelor. „O zi amară pentru americani" — așa o caracterizează ziarul „DAILY EXPRESS". Confratele său parizian „LE MONDE" consideră că tratativele de la Bonn s-au încheiat „cu un eșec vădit". Părerea ziarului este că „nu era de așteptat ca vest-germanii să-și deschidă baierile pungii și să le permită aliaților lor americani să ia cît au nevoie".

Refuzul vest-german a fost net și fără menajamente. Bonn-ul n-a fost de acord să suporte o cotă mai mare din cheltuielile pentru întreținerea trupelor de ocupație americane din Europa și a N.A.T.O. Eșecul negocierilor de la Bonn n-a putut fi camuflat. Chiar și comunicatul oficial dat publicității este nevoit să-l recunoască. Singura promisiune pe care Bonn-ul s-a arătat dispus s-o facă a fost aceea de a participa la crearea unui organism N.A.T.O. „unde fiecare țară vest-europeană să-și dea cota" („FRANCE PRESSE"). Dar o asemenea formulă înseamnă îngroparea oricăror perspective imediate ale S.U.A. de a obține numerarul dorit.

Popasul nr. 2: Parisul. Final: același ca și la Bonn. Franța a făcut o vagă promisiune privind sporirea importurilor de mărfuri americane cu condiția ca Parisul să joace în N.A.T.O. același rol ca Washingtonul și Londra. O nouă rană s-a deschis...

Amăriți, Anderson și Dillon au poposit apoi la Londra. Englezii și-au primit aliații cu propriile lor emoții și cu evocarea încurcăturilor financiare în care se zbat. „Guvernul Macmillan are propriul său deficit de valută străină și, ca atare, înțelege foarte bine problemele S.U.A." — relata agenția „ASSOCIATED PRESS". Nu știm dacă emisarii Washingtonului s-au consolat cu faptul că și englezii au necazuri financiare. În orice caz, amărăciunea a plutit deasupra tratativelor de la Londra. „TIMES" scrie că „amărăciunea provine din faptul că americanilor nu li s-a promis nici un ajutor imediat".

Surse britanice au afirmat că Anderson a căutat „să obțină sprijin la Londra pentru viitoarele presiuni pe care americanii le vor exercita asupra guvernului de la Bonn în acest scop" (agenția U.P.I.). În privința aceasta ziarul „DAILY EXPRESS" scria: „Circulă o idee stranie: ideea că Macmillan nu știe dacă trebuie să-i sprijine pe americani împotriva germanilor în problema dolcanțelor financiare ale S.U.A., sau dacă trebuie să-i sprijine pe germani în rezistența lor împotriva americanilor". Dilema este bogată în semnificații...

Finalul tratativelor purtate în Europa de Anderson și Dillon ilustrează perfect atît dificultățile promotorilor politicii războinice cît și contradicțiile din „alianța" atlantică pe care nici un fel de discursuri siropoase nu le mai pot camufla.

Deși s-a încercat crearea unor aparențe „prietenești" tratativele americano-vest-germane în problemele financiare s-au desfășurat ca un tîrg între concurenți în care fiecare încearcă să zmulgă cît mai mult de la celălalt.

(Ziarele)

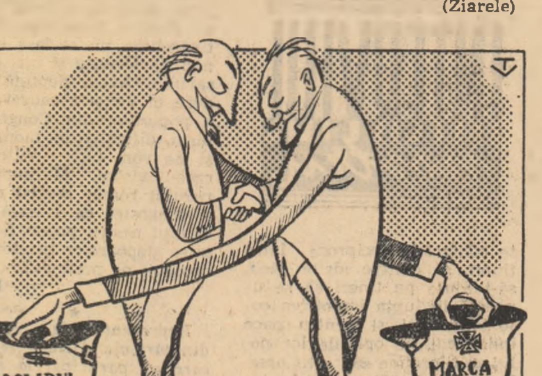

Eforturi reciproce „mînă-n mînă". Desen de V. TIMOC

Situația din Congo

Lunile trec și problema congoleză se află în același punct mort. În Congo încordarea crește. Leopoldville oferă înfățișarea unui oraș bîntuit de cruzimile războiului. În săptămîna aceasta, pe străzile lui a curs sînge. Agențiile de presă au notat lapidar: „au fost numeroși morți și răniți". Victimele „tragediei congoleze" s-au înmulțit. Ceea ce poate părea ciudat la prima vedere este zelul sporit al teroriștilor lui Mobutu. Intensificarea activității acestora este însă un rezultat direct al încurajărilor americane. Agravarea intervenită în zilele din urmă în situația din Congo este rodul vizitei la Leopoldville a secretarului de stat adjunct al S.U.A., Loy Henderson. După voiajul său în Congo a izbucnit atacul împotriva ambasadei Ghanei și s-a produs brutala presiune a S.U.A. la O.N.U. menită a obține „legalizarea" clicii Kasavubu-Mobutu. Sîngele vărsat la Leopoldville a produs o vie emoție în lumea întreagă. O.N.U. a reacționat din nou într-un mod rușinos față de evenimentele din Congo. În loc să pună capăt atrocităților comise de bandele lui Mobutu, autoritățile O.N.U. au preferat să încerce să le cîștige bunăvoința: Influentul ziar indian „TIMES OF INDIA" scria pe bună dreptate: „Ieșirile huliganice ale gloatei căreia Mobutu îi spune hiperbolic „armata" sa subliniază doar absurditatea poziției O.N.U. Mobutu nu ar fi avut nici adepți și nici soldați dacă O.N.U. nu l-ar fi sprijinit cu bani. În același timp, el și banda sa de „soldați" absolut iresponsabili și nedisciplinați împiedică activitatea O.N.U., bătîndu-și joc de personalul acestei organizații. Cu toate acestea O.N.U. continuă să hrănească fiara de care este mușcată".

Ceea ce se petrece în Congo este opera S.U.A. Obrăznicia bandelor lui Mobutu care amenință cu atacarea ambasadelor tuturor statelor care nu-i sînt pe plac are un izvor american. Trimiterea lui Kasavubu la O.N.U. fără ca guvernul legal și parlamentul țării să-l fi însărcinat are același izvor. S.U.A. vrea să pună omenirea în fața faptului împlinit al „legalizării" prin forță a marionetelor sale.

La ora actuală, marionetele americane încearcă să obțină reorganizarea trupelor O.N.U. din Congo astfel încît o mare parte din contingentele țărilor afro-asiatice să fie retrase. Marionetele doresc să nu fie stingherite de nimic în manevrele lor dubioase. Intr-o conferință de presă, la Paris, Kasavubu a declarat că intenționează să organizeze o conferință „la masa rotundă" cu scopul „de a determina structura definitivă a statului congolez", afirmație ce trebuie citită în mod exact astfel: a crea cele mai perfecte posibilități de acțiune colonialiștilor. Cînd a fost întrebat despre convocarea parlamentului congolez, Kasavubu a dat un răspuns negativ. Firesc: parlamentul îl sprijină pe Lumumba. Conferința la „masa rotundă" este deci destinată a fi o mascaradă ca multe altele organizate de marionetele de la Leopoldville. Grăitor, în privința aceasta, este sprijinul lui Chombe pentru o asemenea formulă...

Manevrele ascunse și fățișe ale marionetelor americane nu pot ascunde o seamă de simptome, manifestate evident, ale slăbiciunii lor. 2000 de soldați ai lui Mobutu din garnizoana Leopoldville s-au răsculat cerînd sporirea soldelor. Mobutu nici nu a îndrăznit să dea ochii cu răsculații. La Stanleyville au avut loc puternice demonstrații ale populației în sprijinul guvernului lui Lumumba.

Corespondentul agenției „FRANCE PRESSE" anunță că trupele O.N.U. au fost trecute din starea de alarmă în... „starea de vigilență". Din nefericire „vigilența" trupelor O.N.U. lipsește cu desăvîrșire. Samavolniciile lui Mobutu continuă fără ca forțele O.N.U. să riposteze. Încurajate, marionetele devin cu fiecare zi mai impertinente. Printre victime se numără tot mai des chiar reprezentanții O.N.U.

Ziarul indian „TIMES OF INDIA" afirma cu temei că „*Africa și țările neutre ajung firește la concluzia că Occidentul este mai interesat în haosul congolez decît în lichidarea lui cît mai grabnică*".

Asta-i realitatea! Popoarele doresc să se pună capăt „tragediei congoleze". Ele înțeleg tot mai clar substratul felurilor manevre organizate în Congo și la O.N.U. și descifrează intențiile S.U.A. de a transforma bogatul stat african într-o colonie americană, „independentă" doar cu firma. Dar dolarii nu-l vor salva pe Mobutu și nici transportul de cătușe pe care S.U.A. l-au trimis recent la Leopoldville.

EUGENIU OBREA

Noi acțiuni provocatoare ale S. U. A. față de Cuba

WASHINGTON 26 (Agerpres). — Statele Unite continuă acțiunile provocatoare în regiunea Mării Caraibilor. La 26 noiembrie, comandamentul Marinei militare a S.U.A. a făcut cunoscut că nava portavion „Wasp" s-a alăturat escadrei americane care patrulează în dreptul coastelor Guatemalei și Nicaraguei. Comunicatul precizează de asemenea că cinci distrugătoare nord-americane vor părăsi la 30 noiembrie baza navală de la Norfolk (Virginia) îndreptîndu-se spre Marea Caraibilor.

★

WASHINGTON 26 (Agerpres). — După cum relatează agențiile de presă, Lincoln White, purtătorul de cuvînt al Casei Albe, a dat publicității o declarație în care se arată că navele militare americane trimise în Marea Caraibilor vor rămîne aici „o perioadă nelimitată" și că „nu există încă nici o intenție de a ne retrage flota. Ea va rămîne în aceste ape atît timp cît considerăm necesar".

Aceste declarații provocatoare la adresa Cubei sînt însoțite de o intensă campanie a psihozei războiului întreținută de presa reacționară americană care ajunge chiar pînă la a cere guvernului american să aplice blocadă totală Cubei. Astfel, ziarul „New York Journal" arată că „S.U.A. ar trebui să blocheze Cuba cu ajutorul navelor de război", iar „New York Times" publică un articol al observatorului său militar, Hanson Baldwin, care expune o idee similară. Alte ziare americane însă deplîng faptul că politica „bîtei" promovată de S.U.A. în regiunea Caraibilor n-a putut să-și găsească aliați în America Latină. Corespondentul din Rio de Janeiro al ziarului „New York Times" subliniază că Statele Unite, după părerea multor țări din America Latină, au procedat greșit neconsultîndu-se și cu statele membre ale Organizației Statelor Americane înainte de a trimite flota maritimă militară în Marea Caraibilor.

Ziarul „Il Tiempo", unul dintre cele mai influente ziare din Columbia, sublinia că „acțiunea Statelor Unite neliniștește profund". Săptămînalul „Stone Weekly" scrie la rîndul său: „Este oare de mirare că Fidel Castro este considerat erou în America Latină și că noi sîntem priviți ca principalul obstacol în calea realizării aspirațiilor spre o viață mai bună a vecinilor noștri?". Cuvintele „imperialiști yankei", scrie săptămînalul, nu sînt o lozincă de propagandă ci o realitate".

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" Tel. 17.60.10 Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii". STAS 3452 52.